

Nasjonal Samling
-----

av Vidkun Quislings foredrag i

Schøyenlunden søndag 2. juli 1933.

106947 (19)

Norge - det er to ting for oss.
Norge er landet som ligger så vak-
kert for oss idag, slik som det er
skildret av våre diktere. Det er
det ytre Norge, men vi har et skjult
Norge, den norske nasjon, det Norge
som vil føle sig som et folk. En
nasjon er et moralsk begrep, noget
åndelig som knytter sig til de dy-
peste ting i tilværelsen. En nasjon
födes og dör, det er en organisme som
oss selv men meget större og viktigere
enn det enkelte menneske, en nasjon har
sitt liv og sitt mål som strekker sig
utover det enkelte menneskes liv og
mål. En nasjon födes när befolkningen
våkner og föler sig som en enhet, som
ett folk og ikke et splittet folk.
Harald Hårdråde samlet Norges rike men
der satt rundt omkring mange små-konger
og landet fölte sig ikke dengang som ett
folk, det var mange hundre år senere,
först i slutten av det 18. århundre at vi
begynte å föle oss som en nasjon, som ett
folk. Og så kom Eidsvoldsverket i 1814.
Men vi har endnu ikke lært helt ut å föle
oss som en nasjon, som en enhet, i likhet
med andre nasjoner. Vi har et utstrakt
land og meget er blitt forandret. Telefon,

2.

radio og kommunikasjoner har omkalfatret forholdene helt. Et folks utvikling kan kun skje gjennom samfundet, det er nasjonen som skal utvikle menneskene og være den store skole for alle. Vi skal vokse oss ut over oss selv, vi er ikke knyttet til et enkelt menneske fordi det først når menneskene slutter sig sammen til et samfund at vi føler oss som en nasjon, en helhet.-

Vår tid er en vanskelig tid. Vi ser nasjoner gå til grunne og vi selv idag er et folk med voksende uro og usikkerhet for fremtiden. Vi er i en krise, hvor den kommunistiske og chauvinistiske ånd brer sig i byer og bygder. Vi ser andre nasjoner forevare sig mot alle detendenser som ødelegger et samfund men her hjemme har vi de borgerlige partier splittet så ingen av dem kan gjøre nogen innsats for å redde nasjonen ut av krisen. En masse bønder drives fra gård og grunn og størsteparten av vår opvoksende ungdom kan ikke skaffes arbeid. En nasjon tåler ikke at et eller flere ledd av legemet sygner hen, og nasjonen tåler heller ikke at en del av legemet blomstrer på de andres bekostning. Alle dele må holdes i orden og blomstre og ha det godt.

Når situasjonen er blitt slik som den er

3.

Idag trenger nasjonen en gjenfödelse. Vårt folk må lære å komme tilbake til seg selv og finne grunnlaget for sin eksistens, sin kraft. Den eneste utvei som fører til nasjonens redning er å opta arbeide for en åndelig og nasjonal vekkelse og samle alle krefter til nasjonal reisning og samling i en aktiv og positiv nasjonal bevegelse som står utenfor partiene. Og når vi har kalt vår reisning for nasjonal samling er dette ikke en 17. mai-stemning eller chauvinisme men netop dette at vi vil skyve alle parti- og egeninteresser til side og bygge nasjonen opp på en nasjonal borgerlig politikk i ordets beste betydning, en politikk som vil komme alle nasjonens borgere til gode uanset stilling og stand. Men vi kommer ikke frem til vårt mål uten at alle vil ofre noget til det felles hele. Vi må sette fellesnyttens foran partinytten og egennyttens.-

Vår tid er en krisetid. Ordet krise er gresk ord og betyr skille eller dom. Og vi står idag mer enn nogen annen tid i verdenshistorien foran et skille foran vår dom. Vi står på en skillevei

hvor valget kan bli skjebnesvangert og få følger for lange tider fremover. Vi er glidd ut på det sociale område slik at vi står mot hinanden, vi har social ufred og vi er oppø i en kamp partiene sig imellem som vi ikke vet hvor bærer hen. Og skal vi komme gjennom denne krise må det skje på nasjonal grunn. Vi må samle oss til en enhet for å frigjøre oss fra alt som hemmer og ødelegger vårt samfund. Vi nordmenn er et særpreged, nordisk folk men vi må få igjen det åndelige syn på tilværelsen og landet vårt som Olav den hellige hadde og det var Hellig Olaf som la det første og virkelige grunnlag for det norske samfund. Og det er disse åndelige rötter i vår kraft vi som nasjon må pløie og fremelske.-

Den veldige omkalfatring som verdenskrigen bragte med sig og de tingenes tilstande som fulgte efter, har gjort at vi må se bort fra gamle former som ikke passer lenger. Vi må innrette oss efter det nye som har skjedd og skjer og stikke linjene op efter dette nye grunnlag for vårt samfunds beståen.

Politikken idag har kjört sig fast. Vi kan si, det er vår egen skyld og et folk får de politikker det fortjener. Vi er kommet så dypt ned i uenighet at

5.

vi idag ikke kan stille et nasjonalt partiflertall i vårt storting, et flertall som vil noget for å bringe vårt folk ut av krisen, ut av nøds-tilstanden og til bedre økonomiske og sociale forhold. Vi vet ikke om den regjering som regjerer idag, allerede i morgen. Under disse forhold kan ingen regjering arbeide godt og fritt til landets og borgernes beste. Vi kommer ikke ut av dette uføre før vi lar partipolitikken og velgerhensynet vige fra den store fellestanke som bygger landet op på et fritt, sunt og nasjonalt grunnlag. Vårt land idag er på papiret et folkestyret land. Det er kun et fåtall av landets borgere som bestemmer retningslinjene og politikken i vårt land. De enkelte borgere har nesten ingen innflytelse på det som skjer og burde økje.-

Vi som hører til Nasjonal Samling, søker å bidra vårt til å få en forandring i disse uholdbare partiorganisasjoner. Nasjonal Samling er en selvstendig organisasjon utenfor partiene og vi vil føre en bestemt og klar linje. Det må en radikal kursendring til for å bringe en forandring på de forhold som vi mener der bør rettes på. Og vi kan ennå rette på vanskelighetene og der har aldri vært så

6.

store muligheter til å innrette oss bedre enn nu, hvis vi bare gjør det på den riktige måte. Vi trenger en politisk forløsning. Vi er glidd så langt ut at lov og rett ikke hevdes lenger uavkortet. Hele vårtesamfund holder på å gli ut og vår første oppgave er å bringe orden i disse forhold som ødelegger oss som nasjon. Vi må søke å komme gjennom og løse den krise som ligger som en hemsko på store deler av bygdefolket idag. Krisen må løses med radikale midler. Situasjonen i gjeldsspørsmålet er blitt så alvorlig at alle de tusener omkring i bygdene som sitter byndet fast i gjeld kanskje vil bli tvunget til å lage en revolusjon. Deres førere kan ikke idag gjennomføre en sådan men der står andre og mektigere krefter bak. Men den revolusjonære linje er ødeleggende for et land. Jeg har selv sett hvordan et land litt etter litt er blitt underminert av de revolusjonære krefter, slik som det er foregått i Rusland og i andre land. Vi trenger ingen blodig revolusjon men en åndelig reising og samling. Jeg mener ikke at vi skal følge i Ruslands eller Tysklands fotspor, forholdene hos

oss er jo ganske anderledes og kan ikke sammenlignes men vi må løse vår krise på vår måte og situasjonen idag tvinger oss til å løse gjeldsspørsmålet og den krise som våre offentlige pengepolitikere har ført oss så uhyggelig op i. Bondens sak er en vesentlig del av nasjonens sak. Så lenge bonden har det vondt har også bymennene det ondt. Her må alle krefter forenes for å redde den norske bondestand fra å gå til grunne.-

Vi må overvinne den sociale ufred. Et hus som er kløvd kan ikke bestå. Slik som våre politikere nu jonglerer med våre nasjonale interesser er en fare for landet. Vi har nylig fått en boikottlov som ikke er tilfredsstillende, takket være den borgerlige splittelsespolitikk og klassekampen. Vi må komme bort fra klassekampteorien, at arbeiderne skal slutte sig sammen for å ødelegge landets andre borgere. I en revolusjon tar den ene ting den annen og hvad der da skjer har ingen drømt om. Og når den fbrat er begyndt er der ingen vei tilbake. Den går over de revolusjonærens lik. Det er et dyr i ethvert menneske og når påkjenningen i en revolusjon blir for sterk og samtidig ryker ethvert sam-

fund overende og alle blir rå på samme måte. Jeg kan bare henvisse til revolusjonene i Rusland, Bulgarien og Kina.-

Arbeiderpartiets program går ut på at staten skal eie alt. Du blir tildelt så og så megen jord som bygset land, du blir leilending og får ingen eiendomsrett til jorden og spør bonden idag om han vil ha detvslik så får du svaret. Det går som i Rusland. Bøndernes jord blir slått sammen til såkaldt felleseie, barna sendes på asylene o og kirkene blir omdannet til kinoer eller andre forlystelsesetablissemeter. Den bonde som våger å kjøpe sig en maskine for å trekke egen fordel av den, blir en farlig mann. Og de bønder som setter sig op mot kommuniststaten blir drevet bort fra sin jord. For nogen måneder siden blev således i Rusland 50000 bønder, kvinner og barn sendt til Kaukasia fordi de ikke vilde slå sine gårde sammen. Den såkaldte russiske 5-årsplan er den skjære humbug. Bare i en del av Nord-Kaukasien er antallet av hester gått ned fra 3 milliarder til 1 million. Alle maskiner og traktorer i det russiske landbruk har på langt nær så mange hestekrefter som er gått tilspilde

9.

i Nord-Kaukasien og Rusland idag er på hungersnødens rand. 1 kilo smør koster den russiske arbeider idag 14 dagers lønn. Han får kjøpt to kilo smør for sin månedslønn.-

Også her hjemme i Norge drives folk fra sin odelsjord. De norske bønder bør derfor være de første som blir med i en nasjonal samling for å løse gjeldskrisen og det sosiale problem som idag har kløvd landet i to deler og så å si står imot hinannen som birkebeiner og bagler. Vi må frelse oss. Vi må få bonden og arbeideren sammen til felles arbeide og vi må få dem til å se på nasjonen som et folk. Men vi skal ikke ødelegge hverandres næring men bygge op alt i nasjonal fellesskap, hvor begge interesser er knyttet til hver sin næring. Her kan man tale om opplysning som må til. Og vi har virkelig muligheter for å løse opgaven til alles beste. Vi må bli enige om arbeidsfred og sosialfred i vårt samfund.-

Ikke bare innad men også utad må vi lære å føle oss som et folk. Vi ser med skam tilbake på Grønlandssaken.

Ingen nasjon som føler sig som en enhet vasker sitt skidnetøi i andre nasjoners påsyn. Våre etterkommere

vil komme til å skamme sig over den måte våre ansvarlige politikere og offentlige menn har løst sin oppgave i denne sak. Vi tapte saken fordi der ikke stod en bestemt nasjonal vilje bak. Det var ikke nogen av partienes ledelse som tok saken alvorlig og på en måte som var en nasjon verdig. Dette oppgjør burde da i ethvertfall lære oss å våkne, så vi kunde samle oss igjen som en nasjon. La disse begivenheter være en opstiver for oss. Nu står vi ved et skille. Vi må ofre, alle som en, vi må gi avkall på våre særinteresser, vi må ofre meget hvis vi skal kunne overvinne alle de store vanskeligheter vi som nasjon er stillet overfor. Tiden kaller på oss alle. Det nytter ikke å si at det interesserer oss ikke. Vi må gå inn for vår nasjonale oppgave som en soldat og ofre alt. Vi ønsker ikke politikere som i størst mulig utstrekning karrer bare til sig selv, vi ønsker menn som vil noget og som vil ofre noget selv. Vi må lære å føle oss som enhet, innad mot oss selv og utad mot verden. Enhver får dømme og treffe sitt valg efter

11.

sin sande overbevisning. Det står til enhver av landets borgere ved valget å bestemme om vi skal ha det slik som i dansketiden, vår nasjonale nedgangstid, eller om vi skal være et enig folk som vil ofre alt for å få levelige vilkår for alle, for at vi skal føle oss som en selvstendig nasjon igjen.-